

РЕШЕНИЕ

№ 209

гр. Плевен, 15.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: РЕНИ М. СПАРТАНСКА

при участието на секретаря Е. ПЛ. Д.
като разглежда докладваното от РЕНИ М. СПАРТАНСКА Гражданско дело № 20234400100752 по описа за 2023 година

Настоящото дело е образувано на основание постъпила искова молба от Ю. И. Й., ЕГН ***** от гр. Червен бряг, чрез пълномощника му адвокат С. Б. от ПАК против „Университетска многопрофилна болница за активно лечение д-р Г. Странски“ ЕАД гр.Плевен.

В исковата молба се твърди, че на 12.09.2020 г. около 04:43 часа ищецът е приет по спешност в Клиника по ортопедия и травматология на „УМБАЛ Д-р Г. Странски" ЕАД гр. Плевен с кървяща порезна рана на лявото бедро, която е резултат от битов инцидент, като след консултация с травматолог е приет за оперативно лечение в Клиниката. На същата дата е опериран от лекарски екип: доц. д-р Т., д-р В., д-р Л. и анестезиолог: доц. д-р С. Х. Б., като е изписан на 12.09.2020 г. в 17:00 часа в добро общо и локално състояние, като му е препоръчана смяна на превръзките през три дни, сваляне на конците на 12-я ден и антибиотична профилактика за срок от 7 дни. Твърди се, че на 16.09.2020 г. ищецът за втори път е постъпил в Клиниката по ортопедия и травматология за наблюдение, като след прегледа е установено, че защитата оперативна рана е с лек оток и локална температура, като е взето решение за консервативно лечение и е назначена терапия с обезболяващи. Ищецът посочва, че е изписан на 17.09.2020 г., като продължителен период след операцията е изпитвал болки и притеснения във връзка с обилно кървене на раната и бавното ѝ зарастване. Твърди се, че през следващите няколко години е

изпитвал периодични болки в лявото бедро, в областта на раната, както при ходене, така и когато е в състояние на покой, изпитвал е трайно неразположение, за което е търсил консултации с лекари, като не са били установени конкретни причини за това.Изложени са доводи,че ищецът е получил общо разстройство на здравето, опасно за живота, като е провеждал лечение във връзка с излизане на сърцето му от ритъм, а известно време след операцията са започнали необясними болки в ставите и най-вече в долния ляв крайник.При едно от медицинските изследвания на 29.08.2023 г., при което е извършена абдоминална ехография в ДКЦ „Авис Медика" ООД - гр. Плевен е установена „линеарна структура в дисталната трета на лявото бедро с диаметър 12 мм. на протежение около 50 мм., разположена в дълбочина на около 10-12 мм. от повърхността на кожата. В резултат на изследването и установеното наличие на чуждо тяло ищецът е бил насочен за оперативно лечение.Посочено е,че на 13.09.2023 г.той е постъпил в ДКЦ „Авис Медика" ООД - гр. Плевен, където е опериран под обща анестезия. След напречен разрез на конвексната повърхност на подутината от подкожието е евакуирана замътена серозна течност, като при ревизията са намерени две чужди тела /гофрирани дренажи с размери 0,5/6 см. и 0,5/8 см./, разположени под фасцията по латералната повърхност на бедрения мускул. Околните тъкани са били хронично възпалително, фиброзно променени. Чуждите тела са премахнати, като е направена промивка на кухината и послойно възстановяване на тъканите. Изписан е в добро общо състояние.

Ищецът твърди, че в резултат на допуснатата лекарска грешка, а именно забравяне на „чуждо тяло" в лявото бедро е получил общо разстройство на здравето,опасно за живота, търпял е болки, страдания и притеснения, подложил се е на повторна оперативна интервенция за премахване на чуждото тяло, които са в пряка причинно-следствена връзка с немарливото изпълнение на служебните задължения на служителите на ответната болница - възложител, както и проявената от тях професионална небрежност при изпълнението на правно- регламентираната лекарска професия.Твърди се,че в резултат на поведението на служителите на ответника е претърпял както имуществени, така и неимуществени вреди.

В заключение,ищецът моли съда да осъди „УМБАЛ д-р Г. Странски" ЕАД,представявано от Ц.Л. да му заплати сумата от 70 000 лв.,

представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, в резултат на случайно оставяне на чуждо тяло - две чужди тела /гофрирани дренажи с размери 0,5/6 см. и 0,5/8 см./, разположени под фасцията по латералната повърхност на ляв бедрен мускул на ищеца при проведена операция на 12.09.2020 г. в Клиника по ортопедия и травматология на УМБАЛ „Д-р Г. Странски“ ЕАД гр. Плевен от екип в състав: доц. д-р Т., д-р В., д-р Л., анестезиолог: доц. д-р С. Х. Б. при операцията, ведно със законната лихва, считано от датата на откриване на деликта 28.08.2023 г. до окончателното плащане. Претендира се и обезщетение за имуществени вреди в размер на сумата 391,60 лв., представляваща заплатени суми за медицински услуги /повторна операция за отстраняване на чуждите тела/ на ДКЦ „Авис Медика“ ООД - гр. Плевен, ведно със законната лихва, считано от датата на заплащане - 15.09.2023 г. до окончателното плащане. Ищецът претендира и направените в настоящото производство съдебни разноски, в т.ч. и на основание чл.38 ал.2 вр. ал.1 т.2 от ЗА адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство и защита.

В съдебното заседание на 15.04.2025г., на което бе даден ход по същество ищецът Ю. Й. чрез своя пълномощник адвокат Й. Д. от ПАК моли съда да постанови решение, с което предявеният иск бъде уважен като основателен и доказан. Претендират се и направените по делото разноски, съгласно представен списък по чл.80 ГПК. Подробни доводи и съображения в тази насока са изложени в депозираната от адвокат Й. Д. писмена защита.

В едномесечния срок по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника „УМБАЛ Д-р Г. Странски“ ЕАД гр. Плевен, представявано от изп. директор доц. д-р Ц. Л., д.м. чрез пълномощника адвокат Т. Г. от ПАК, с който е взето становище, че предявеният иск с правно основание чл.49 от ЗЗД вр. чл.52 от ЗЗД е допустим, но се оспорва изцяло като неоснователен. Описани са обстоятелствата, на които се основава претенцията, съгласно твърденията в ИМ. С предявения против УМБАЛ „Д-р Г. Странски“ ЕАД иск е ангажирана безвиновна гаранционно-обезпечителна отговорност по чл.49 ЗЗД, с елементи от фактическия състав: противоправно деяние на лице, на което е възложена работа по трудов или друг договор, причинени вреди при или по повод изпълнението на възложената работа и причинна връзка между противоправното поведение и причинения вредоносен резултат, като във всички хипотези на непозволено увреждане, вината се предполага до

доказване на противното. Ответникът се позовава на разпоредбите на чл.79 от ЗЗ, където е предвидено, че медицинската помощ в Република България се осъществява чрез прилагане на утвърдени от медицинската наука и практика методи и технологии, на чл.80 от ЗЗ, където е предвидено, че качеството на медицинската помощ се основава на медицински стандарти, утвърдени по реда на чл.6 ал.1 от Закона за лечебните заведения и Правилата за добра медицинска практика, приети и утвърдени по реда на чл.5 т.4 от Закона за съсловните организации на лекарите и лекарите по дентална медицина, както и на чл.81 ал.2 т.1 от ЗЗ, съгласно който правото на медицинска помощ се осъществява при прилагането на основни принципи, между които са своевременност, достатъчност и качество на тази помощ. С оглед на тези правила, следва да се приеме, че противоправно е всяко поведение на лекар, което се намира в противоречие с утвърдените от медицинската наука и практика методи и технологии, с медицинските стандарти в съответната област и основните принципи на правото на медицинска помощ-своевременност, достатъчност и качество.

Посочено е ,че в случая натоварените с извършването на работата лица към 12.09.2020 г. са били служители на „УМБАЛ „Д-р Г. Странски" ЕАД, Клиника по „Ортопедия и травматология", същите са действали правомерно и не са причинили вреда,като медицинският екип на Клиниката се състои от висококвалифицирани специалисти,притежаващи необходимия опит, като липсва каквато и да е причинно-следствена връзка между твърдяното в исковата молба противоправно поведение на лекарския екип и настъпилите неимуществени вреди. Ответникът счита ,че не са налице пропуски, нарушаващи добрата медицинска практика, нито са допуснати грешки, било поради некомпетентност, било от бездействие или небрежност. Видно от Епикриза по ИЗ № 26332/2020 г., постоперативният статус е бил гладък, статуса при изписване е бил :добро общо и локално състояние, а изхода от заболяването е с подобрение. Пациентът е имал право на два консултативни прегледа, в рамките на един месец след датата на изписване, като е посочена окончателна диагноза: ВУЛНУС ЛАЦЕРО КОНТУЗУМ ФЕМОРИС СИНИСТРА. Твърди се ,че не е налице основание за заплащане на сумата, претендирана като обезщетение за неимуществени вреди, както и за имуществени вреди, че липсва основание за ангажиране на гаранционно-обезпечителната отговорност на лечебното заведение като възложител ,

липсва пряка причинна връзка между твърдяното деяние и резултата. Претендираните от ищеца вреди не са в пряка, непосредствена и непрекъсната връзка с оперативната интервенция, извършена от екипа на Клиника по „Ортопедия и травматология“ на 12.09.2020 г.

На следващо място, ответникът посочва, че съгласно Оперативен протокол № 410/12.09.2020 г., История на заболяването (ИЗ) №26332, на ищеца е била направена операция, класифицирана по Клинична пътека (КП) № 219 „Оперативни процедури на таза и долния крайник със среден обем и сложност“, като никъде в цитирания Оперативен протокол не е посочено да са влагани „гофрирани дренажи“. Ответникът твърди, че в случай, че такива изобщо са поставяни, същото е щяло задължително да бъде описано в Оперативния протокол. Фактът, че на 16.09.2020 г. ищецът е постъпил отново за втори път в Клиника по „Ортопедия и травматология“ и след преглед е установено, че защитата оперативна рана е с лек оток и локална температура, свидетелства за липса на поставени дренажи, като взетото решение за консервативно лечение и назначената терапия с обезболяващи, очевидно са дали резултат, тъй като същият е бил изписан на 17.09.2020 г. Според ответника, не става ясно кога, от кого и защо са поставяни и при какви обстоятелства са се появили почти три години по-късно посочените в ИМ чужди тела. Според ответника, обуславящо значение и причина за състоянието на ищеца е наличието на съпътстващи заболявания, в случая „Неуточен вирусен хепатит с хепатална кома“.

Ответникът счита, че описаните в ИМ, като преживени от ищеца болки и страдания не са настъпили непосредствено или пряко след оперативната намеса на 12.09.2020 г. Твърди, че е спазена добрата медицинска практика, изискваща всеки един пациент да получи адекватно на състоянието му лечение, по време на което да са съобразени всички гарантирани му права, че е спазен Медицинският стандарт за лечение, действал към датата на твърдения деликт, а именно Наредба № 2/2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Ортопедия и травматология“ (ДВ, бр.84/2017 г.), отменен с Наредба № 1/28.01.2021 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Ортопедия и травматология“, приет на основание чл.6 ал.1 от Закона за лечебните заведения.

При условията на евентуалност, ответникът прави възражение за

съпричиняване на вредите, като твърди, че в настоящия случай ищецът е допринесъл за настъпването на вредите. Твърди, че съгласно чл.94 т.3 от ЗЗ, пациентът е длъжен да съдейства на изпълнителите на медицинска помощ при осъществяване на дейностите, свързани с подобряване и възстановяване на здравето му, като посочва, че ищецът не се е явил в болницата за контролни прегледи, а е могъл и е имал право на два контролни прегледа в рамките на 30 дни, след изписването му и в този смисъл, прави възражение по чл.51 ал.2 от ЗЗД, при условията на евентуалност.

В съдебното заседание на 15.04.2025г. ответникът „УМБАЛ Д-р Г. Странски“ЕАД гр.Плевен чрез своя пълномощник адвокат Т. Г. от ПАК моли съда да постанови решение,с което предявеният иск да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.Ако съдът приеме,че искът е основателен се оспорва като прекомерен размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди,който не отговаря на критерия за справедливост, съгласно чл.52 ЗЗД.В случай,че главният иск бъде уважен,моли съда да уважи и предявения обратен иск срещу третото лице-помагач. Претендират се и направените по делото разноси,съгласно представен списък по чл.80 ГПК.Подробни доводи и съображения в тази насока са изложени в депозираната от адвокат Т. Г. писмена защита.

С писмения отговор ответникът е направил искане на основание чл.219 ал.1 ГПК да бъде конституирано като трето лице-помагач- Застрахователно акционерно дружество „ДаллБогг: „Живот и Здраве" АД гр.София.

С определение на ПОС №497/08.03.2024г. на основание чл.219,ал.1 ГПК е допуснато привличането на Застрахователно акционерно дружество“ ДаллБогг: Живот и Здраве" АД гр.София като трето лице-помагач на страната на ответника „УМБАЛ Д-р Г. Странски“ЕАД гр.Плевен.

С депозирания писмен отговор ответникът по първоначалните иски „УМБАЛ д-р Г. Странски“ЕАД гр.Плевен е предявил срещу третото лице –помагач и застраховател ЗАД“ДаллБогг: „Живот и Здраве" АД гр.София обратен иск на основание чл.219 ал.3 ГПК,във вр.чл.435 КЗ, предявен при условията на евентуалност в случай,че бъдат уважени първоначалните иски. Изложени са доводи,че общото му разглеждане с първоначалния иск ще доведе до процесуална икономия и избягване на противоречиви решения относно взаимосвързани спорни права, зависещи от

едни и същи факти. Посочено е , че към датата на настъпване на твърдяното непозволено увреждане - 12.09.2020 г., застраховател на УМБАЛ „Д-р Г. Странски" ЕАД – гр. Плевен, съгласно Общи условия и Застрахователна полица №BG0820 20 000000002 Застраховка „Гражданска отговорност на Ю.дически лица" и срок на валидност: 11.01.2020 г. до 10.01.2021 г. е било ЗАД“ ДаллБогг: Живот и Здраве"АД.Ищецът по обратния иск посочва,че считано от момента на настъпване на застрахователното събитие - 12.09.2020 г. и до приключване на преюдициалния спор по гр.д. № 752/2023 г. по описа на ПлОС с влязло в сила решение, би могла да бъде погасена по давност възможността за ангажиране отговорността на застрахователя във връзка с посоченото събитие и изплащане на застрахователно обезщетение.Правата по застрахователния договор се погасяват с петгодишна давност, считано от датата на настъпване на застрахователното събитие при застраховки „Гражданска отговорност", а погасителната давност се прекъсва, съгласно чл. 116 б."б" от ЗЗД с предявяване на иск или възражение, а не само с привличането на застрахователя като подпомагаща страна в процеса.Ищецът по обратния иск твърди, че застрахователното събитие е настъпило по договор, сключен при действието на стария КЗ, поради което правното основание на предявеният иск, уреждащ отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" е за вреди, причинени от застрахования на трето лице. Посочва, че болницата не е само застраховащо лице и от правата по застрахователния договор не се ползват само застрахованите лица - медицинския персонал при тълкуване на уговореното между страните по застрахователния договор. Съгласно Общите условия по застраховка „Обща гражданска отговорност" по полица № BG0820 20 000000002 Застраховка „Гражданска отговорност на Ю.дически лица" със срок на валидност: 11.01.2020 г. до 10.01.2021 г., застраховано лице е титуляра на полицата,за да бъде обезпечен интересът му при настъпване на застрахователно събитие по време на действие на настоящата полица, а именно лечебното заведение.Обезщетение се изплаща на увредените лица или на застрахования,когато със знанието и съгласието на застрахователя или въз основа на влязло в сила съдебно решение той е удовлетворил претенциите на увредените лица за неимуществени и/или имуществени вреди. При евентуално доказано настъпване на застрахователното събитие, отговорността на застрахователя е функционално свързана с отговорността на застрахования,

като застрахователят е длъжен да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Твърди се, че това обуславя основателността на предявения обратен иск до посочения размер, като върху така определените размери се следва законна лихва, считано от датата на увреждането - 12.09.2020 г., тъй като застрахователят отговаря за всички причинени вреди и при същите условия, при които отговаря самия причинител на вредите.

Съгласно писмо изх. № 08070232/07.01.2020 г. на застрахователя, лимитът за едно събитие е 60 000 лв. и агрегатен лимит /за всички събития/ е 180 000 лв. по Застрахователна полица № BG0820 20 000000002 Застраховка „Гражданска отговорност на Ю.дически лица" и срок на валидност 11.01.2020 г. до 10.01.2021 г., поради което обратният иск се предявява при условия на евентуалност в рамките на покрития лимит.

В заключение ищецът по обратния иск моли съда, при условие, че бъде осъден по иска с правно основание чл.49 вр. чл.52 от ЗЗД да заплати на ищеца Ю. И. Й., ЕГН ***** от гр. Червен бряг исковата сума, да постанови решение, с което на основание чл.219 ал.3 от ГПК вр. чл.435 от КЗ и въз основа на Застрахователна полица № BG0820 20 000000002 Застраховка „Гражданска отговорност на Ю.дически лица" и срок на валидност: 11.01.2020 г. до 10.01.2021 г., сключена със ЗАД ДаллБогг: „Живот и Здраве" АД да осъди третото лице-помагач ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве" АД да заплати на УМБАЛ „Д-р Г. Странски" ЕАД сумата от 20 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди в резултат на случайно оставяне на чуждо тяло- две чужди тела /гофрирани дренажи с размери 0,5/6см. и 0,5/8см./, разположени под фасцията по латералната повърхност на ляв бедрен мускул на ищеца при операцията на 12.09.2020 г. в УМБАЛ „Д-р Г. Странски" ЕАД, в Клиника по „Ортопедия и травматология" от екип в състав: доц. д-р Т., д-р В., д-р Л., анестезиолог доц. д-р С. Б., ведно със законната лихва, считано от датата на открИ.е на деликта - 28.08.2023 г. до окончателното плащане и имуществени вреди в размер на 391,60 лв., съставляващи заплатени от ищеца суми за медицински услуги /повторна операция за отстраняване на чуждите тела/ в полза на ДКЦ „Авис медика" ООД - гр. Плевен, ведно със законната лихва, считано от датата на заплащане - 15.09.2023 г. до окончателното плащане, както и деловодни разноски по делото.

В едномесечния срок по чл.131 ГПК е депозиран писмен отговор на обратния иск от третото лице-помагач и ответник по този иск ЗАД „ДаллБогг: „Живот и здраве“ АД,гр.София, ЕИК 200299615,със седалище и адрес на управление:гр.София, бул. „Г.М. Димитров“№1,представявано от изпълнителните директори Т. Т. и Б. И. чрез пълномощника адв. Д. С. от САК, в който се излага становище, че в исковата молба са заявени единствено фактически твърдения, без да са приложени каквито и да било медицински документи, които да сочат за допусната лекарска грешка и на базата на които да се направи извод в тази насока, като не е приложен нито Оперативен протокол от „Авис Медика" ООД, нито хистологичен резултат от находката по време на операцията, за да се приеме за достоверно описаното в исковата молба.

С отговора,третото лице - помагач оспорва предявеният обратен иск и поради това,че не е доказана вина и противоправност в действията на лекарския екип на лечебното заведение, участвал в лечебно-диагностичния процес на ищеца.

В последното съдебно заседание на 15.04.2025г.,на което бе даден ход по същество не се е явил представител на третото лице-помагач и ответник по обратния иск.

Окръжният съд като прецени становищата на страните и представените по делото доказателства,приема за установено следното.

Предмет на разглеждане в настоящото производство е иск с правно основание чл.49 във вр.с чл.45 и чл.52 ЗЗД ,предявен от Ю. И. Й. срещу „УМБАЛ Д-р Г. Странски“ЕАД гр.Плевен **за сумата 70 000лв.**, обезщетение за претърпени неимуществени вреди , в резултат на непозволено увреждане - случайно оставяне на две чужди тела /гофрирани дренажи с размери 0,5/6 см. и 0,5/8 см./, разположени под фасцията по латералната повърхност на ляв бедрен мускул,при извършената му операция на 12.09.2020 г. в Клиника по ортопедия и травматология на УМБАЛ „Д-р Г. Странски" ЕАД гр.Плевен от екип в състав: доц. д-р Т., д-р В., д-р Л., анестезиолог: доц. д-р С. Х. Б. , ведно със законната лихва, считано от датата на открИ.е на деликта 28.08.2023 г. до окончателното плащане,както и сумата **от 391,60 лв.**, представляваща обезщетение за имуществени вреди за заплатени суми за медицински услуги /повторна операция за отстраняване на чуждите тела/ на ДКЦ „Авис Медика" ООД - гр. Плевен, ведно със законната лихва, считано от датата на заплащане -

15.09.2023 г. до окончателното плащане.

С изготвения от съда проекто-доклад ,съгласно определение №806/20.05.2024г.е приет за съвместно разглеждане на основание чл.219, ал.3 ГПК във вр. чл.435 КЗ ОБРАТЕН ИСК ,предявен от „УМБАЛ д-р Г. Странски“ЕАД гр.Плевен срещу третото лице-помагач ЗАД“ДаллБогг:Живот и здраве“АД гр.София за сумата **20 000лв.**,представляваща застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на открИ.е на деликта 28.08.2023г.и за сумата **391,60лв.**,обезщетение за имуществени вреди,ведно със законна лихва ,считано от датата на заплащане 15.09.2023г.до окончателното изплащане,съгласно застрахователна полица № BG0820 20 000000002 Застраховка „Гражданска отговорност на Ю.дически лица" и срок на валидност: 11.01.2020 г. до 10.01.2021 г.

Обратният иск е предявен при условията на евентуалност в случай,че бъдат уважени исковете по чл.49 във вр.чл.45 ЗЗД и „УМБАЛ-д-р Георги Странски” ЕАД бъде осъдено да заплати на ищеца Ю. И. Й. претендираните обезщетения за неимуществени и за имуществени вреди.

Безспорно между страните е,с оглед представените писмени доказателства –ИЗ №26332/2023г.и епикризи ,че ищецът Ю. Й. на 12.09.2020г.около 04.43 часа е приет по спешност в Клиниката по ортопедия и травматология при „УМБАЛ Д-р Г. Странски“ЕАД гр.Плевен с разкъсно-контузна рана на лявото бедро.След консултация с травматолог е насочен за оперативно лечение в клиниката.Видно от епикризата и операционния протокол на същата дата 12.09.2020г.на ищеца е направена операция по КП №219 –оперативни процедури на таза и долния крайник със среден обем и сложност,процедура 77,65-локална ексцизия на лезия или тъкан на кост бедро.Операцията е осъществена от операционен екип в състав :Д. Т.,Д. В. ,д-р С. Л. и анестезиолог доц.д-р С. Б..В оперативния протокол е отразено,че операцията е започнала на 12.09.2020г.в 12.00ч.и е приключила в 13.30ч,описани са извършените медицински дейности, като е безспорно,че в оперативния протокол не е отразено на ищеца да са поставяни дренажи. Видно от епикризата ищецът е изписан от болницата същия ден на 12.09.2020г.в 17.00часа в добро общо и локално състояние,с дадени препоръки за смяна на превръзките през 3 дни,сваляне на конците на 12-я ден,като в

същата е посочено, че има право на два консултативни прегледа в рамките на 1 месец след датата на изписване.

Няма спор, че на 16.09.2020г., т.е. 4 дни след операцията, ищецът Ю. Й. за втори път е постъпил в Клиниката по ортопедия и травматология към „УМБАЛ Д-р Г. Странски“ ЕАД гр. Плевен за наблюдение, като е изписан на следващия ден - 17.09.2020г. Съгласно втората епикриза /л.52/ при прегледа е установена защитна оперативна рана с лек оток локална температура, като е взето решение за консервативно лечение, назначена е терапия с обезболяващи.

С изготвения от съда проекто-доклад са приети за безспорни следните обстоятелства:

-Медицинският екип в състав: доц. Д. Т., Д. В., д-р С. Л. и анестезиолог: доц. д-р С. Х. Б., извършил операцията на ищеца Ю. Й. на 12.09.2020 г. в Клиника по ортопедия и травматология на УМБАЛ „Д-р Г. Странски“ ЕАД гр. Плевен, към процесния период е бил съставен от служители на „УМБАЛ д-р Г. Странски“ ЕАД, на които е възложена работа по трудов или друг договор;

-Третото лице –помагач ЗАД „ДаллБогг:Живот и здраве“ АД гр.София е застраховател по застраховка „Гражданска отговорност на Ю.дически лица“, сключена от УМБАЛ „Г. Странски“ АД като работодател по застрахователна полица № BG0820 20 000000002 и срок на валидност: 11.01.2020 г. до 10.01.2021 г.

Безспорно е установено с оглед представените от ищеца писмени доказателства, че 3 години след оперативната интервенция в ответната болница, на 29.09.2023г. на ищеца Ю. Й. е извършена абдоминална ехография в ДКЦ Авис Медика ООД, при която е установена линейна структура в дистална трета на ляво бедро с диаметър 12мм на протежение около 50мм, разположена в дълбочина на около 10-12мм от повърхността на кожата. Не са установени течни колекции в съседство. В резултат на изследването, както и на направените рентгенови снимки и установеното наличие на чуждо тяло, ищецът е насочен за оперативно лечение. Видно от представената епикриза, издадена от МБАЛ „Авис Медика“ ООД гр. Плевен ищецът е постъпил на 13.09.2023г. на лечение и е изписан на 15.09.2023г., като му е направена операция, при ревизията са намерени две чужди тела-гофрирани дренажи с р-ри 0,5/6см и 0,5/8см, разположени под фасцията по латералната повърхност на бедрения мускул, околните тъкани хронично

възпалително, фиброзно променени. Отразено е, че чуждите тела са екстрахирани, направена е промивка на кухината с кислородна вода и р-р, послойно възстановяване на тъканите, дренаж в подкожието, изведен през раната, стерилна превръзка.

От представените от ищеца писмени доказателства-два броя фискални бонове се установява, че при изписването му на 15.09.2023г. е заплатил на МБАЛ „Авис Медика“ ООД сумата 11,60 лв. и сумата 380 лв. за медицински услуги или общо сумата 391,60 лв.

Спорни в настоящото производство са въпросите дали са предпоставките на чл.49 във вр.с чл.45 ЗЗД за ангажиране отговорността на ответника, доказано ли е твърдението на ищеца, че при извършената му на 12.09.2020г. операция в Клиниката по ортопедия и травматология е допусната лекарска грешка, при която случайно са оставени/ забравени чужди тела-два броя гофрирани дренажи, установена ли е причинна връзка между действията на медицинския екип, служители и лица, работещи в „УМБАЛ Д-р Г. Странски“ ЕАД гр. Плевен и вредоносния резултат-претърпените от ищеца неимуществени вреди, извършеното лечение при ответника през 2020г. съответства ли на медицинските стандарти и на добрата медицинска практика.

За изясняване на спорните по делото въпроси са представени множество писмени доказателства-от личния лекар на ищеца и от РЗОК Плевен са приложени медицинското досие на Ю. Й. и цялата мед. документация, касаеща извършените спрямо него медицински дейности, изслушани са свидетели, посочени от ищеца и от ответника, приети са първоначална и допълнителна медицински експертизи.

От страна на ищеца бяха посочени свидетелите И. С. И., Е. Д. Х. и Г. Н. Г..

От показанията на свидетеля И. С. И., приятел на ищеца се установява, че през 2020г. Ю. е претърпял инцидент, опериран е в гр. Плевен, като след операцията постоянно се е оплаквал, че нещо не е добре, пари му, не се е чувствал комфортно, бил е изморен. Посочва, че след няколко години е разбрал, че ищецът наново е оперирал същия крак в гр. Плевен, че е имал чуждо тяло в крака. Свидетелят твърди, че ищецът не му е казвал между двете операции да е ходил при други лекари, че е чувствал парене, обща

отпадналост, кракът му се е зачервявявал,като не знае дали има други заболявания.Посочва,че ищецът работи,има своя фирма,на която е управител,изкупува цветни и черни метали,има и бензиностанция,като последните години живее и работи в гр.Червен бряг.Относно инцидента свидетелят установява,че ищецът е претърпял злополука, порязал се е при падането и са му направили операция.

От показанията на свидетелката Е. Д. Х., съпруга на ищеца се установява,че Ю. е бил за риба,паднал е върху стъклена бутилка и е получил огромна прорезна рана,като от бърза помощ в гр. Червен бряг са ги изпратили в ортопедията на спешния кабинет на УМБАЛ „Д-р Г. Странски“. Посочва,че в ортопедията са им казали,че раната е много голяма,че това е станало в 4 часа през нощта, до 10 часа са чакали събиране на екип,като едва към 10.30 - 11:00ч. екипът се е събрал и на съпруга ѝ е направена операция,продължила два часа и половина,като Ю. е изписан на същия ден,имал парене и болка.Свидетелката посочва,че след 4 дни пак са били в болницата,като им е казано,че няма проблем с раната,че съпругът и е пил антибиотик 3 месеца,получил е и обрив.Същата установява ,че през 2023г. съпругът ѝ е освидетелстван с ТЕЛК,че е имал проблеми с колената и в тази връзка лекар от ТЕЛК комисията е поискал снимка на колена,такава е направена,при което е установено,че Ю. има два дренажа в лявото бедро, където е прорезната рана,които дренажи са премахнати в „Авис Медика“. Свидетелката твърди,че през цялото това време Ю. постоянно е имал парене,боляло го е ,споделял е,че като легне по корем не го боли,като е категорична,че през тези 3 години не е имал никакви други оперативни интервенции,че раната му е била с дренажи,когато е изписан.Посочва,че съпругът ѝ е идвал в ортопедията в Плевен за смяна на превръзки,раната е зараснала,свалени са конците ,но не е идвал на контролни прегледи,тъй като никой не им е казал.Свидетелката установява,че съпругът ѝ има и други заболявания,че той е с много дискови хернии, с ошипявания, от миналата година е с Гилен-Баре, заболяване, което нарушава мускулите и затова му е трудно да се качи,използва патерици и му предстои влизане в болница в гр. София.Посочва,че през тези три години Ю. е усещал парене и болка,не е имало подпухналост,въпреки чуждото тяло,в началото е имал отток, но са приели,че е нормално с оглед това,че има оперативна рана,много дълбока и много голяма.Посочва,че втория път, когато са отишли в болницата,на четвъртия ден са обяснили на лекарите,че раната е

много отекала и много болезнена,но докторът е отговорил,че това е рана като рана.Свидетелката не си спомня къде са свалени конците ,като според нея това е станало в болницата в гр.Червен бряг или в ортопедията в Плевен.Съпругът ѝ е имал парене и болка след зарастването на раната,като и двамата са считали,че това е нормално,тъй като е много голяма рана,като за целия тригодишен период не са търсили друго мнение от ортопед,не са правени контролни прегледи,не са посещавали специалист ортопед от ответната болница,не са търсили и личния си лекар във вр.с тези оплаквания.

От показанията на свидетеля Г. Н. Г.,приятел на ищеца се установява,че преди 3-4 години Ю. е претърпя интервенция на крака в болница,което е разбрал от ищеца,който му се оплакал, че не е добре , не може да ходи ,че е инвалид след операцията.Посочва,че ищецът не може да ходи, постоянно взима стероидни медикаменти, болкоуспокояващи,като миналата година е разбрал от ищеца каква е причината-забравен дренаж в коляното след тази интервенция.Свидетелят посоча,че ищецът му е показал снимка на „Вайбър“ ,бил е доста голям дренаж,парчета от гумена хирургична ръкавица, като Ю. му е казал,че това е извадено от крака му,като интервенцията е била в Плевен ,но не знае в коя болница.Според свидетеля ищецът има високо кръвно,има проблеми с опорно-двигателния апарат,оплаквал се е, че не може да ходи и постоянно е падал,придвижвал се с патерици,а накрая е бил в инвалидна количка,посочва,че в момента също е с патерици и не е в добро състояние. Същият установява,че и преди да извадят дренажа и след това ищецът е бил много зле,в инвалидна количка, с памперси,а за инцидента знае,че е контузно-прорезна рана,че от ищеца е разбрал,че се е порязъл ,но не знае точно как е станало това.

По искане на ответника са разпитани свидетелите Д. В.,проф.В. К. , Д. Т. ,д-р С. Л. и Д. Ш..

От показанията на свидетеля Д. В.,участвал в операционния екип се установява,че оператор е бил доц. Т.,а той е бил асистент,вторият асистент е бил д-р Л.,специализант по това време. Посочва,че ако се поставят дренаже,това задължително трябва да се отрази в оперативния протокол и щом не са отразени ,с висока вероятност е да не са поставени. Всяка рана е персонално преценена от опериращия екип и в случаи, в които има съмнения, че раната е механично замърсена, т.е. с примеси, лично може да прецени

лекарят дали да сложи дренаж или не, т.е. не във всяка рана е задължително да се постави дренаж. Свидетелят не си спомня конкретната операция, но предполага, че опериращият лекар е преценил, че тази рана не е необходимо да бъде дренирана. Посочва, че клиничната пътека изисква да има двама специалисти в екипа, който извършва операцията, че операцията дори може да бъде извършена от специализант, но под ръководството на екипа, а задължително като оператор се вписва лекар, който има право по закон, със съответния УИН, който е регистриран, той да бъде вписан като оператор, което касае отчитането на пътеката. На въпрос, поставен от пълномощника на болницата - адв. Г. за причините, поради които не е спазен минималния болничен престой/3 дни/, свидетелят отговори, че към този момент УМБАЛ „Д-р Г. Странски“ е единствената болница, активно обслужваща такъв тип пациенти на територията на област Плевен, което предполага изключително голяма натовареност, с много разнородни случаи. Някой път се преценява от типа на раната, начина на обработка, пациенти с по-леки наранявания да бъдат изписани по-рано от срока, предвиден в пътеката, но се викат на контролен преглед. Тази практика се прилага при натовареност на клиниката и пристигащи други пациенти, с по-тежки и по-сериозни наранявания с по-висок приоритет на обработка, за които следва да се осигури легло. Свидетелят не си спомня ищеца да се е явявал на контролни прегледи, като обикновено на контролен преглед се явява при оперирания го лекар или при специализанта, пак под надзор. И при преждевременното напускане няма промяна в протокола, оповестен в епикризата - явяване на превръзки през 3 дни, което може да се извърши и в районното здравно заведение, снемане на конците между 12 и 14 ден, антибиотична профилактика, ако се прецени, че раната е потенциално механично замърсена и може да се предизвика инфекция. Посочва, че свалянето на конците, на превръзките се отразява в амбулаторния журнал, само при случаите, че има съмнение за отклонение в статуса на раната. Свидетелят установява, че докато е работил в УМБАЛ „Д-р Г. Странски“ амбулаторното проследяване на пациентите, които преждевременно са били пускани, особено на тези от Плевен е било добре застъпено и за да се компенсира преждевременното им изписване, тези пациенти са викани по-често в амбулаторни условия, но за ищеца няма никакъв спомен. Същият е категоричен, че в оперативния протокол винаги се подчертава дренажа на оперативната рана. Относно вписаната процедура

„ексцизия на тъкан кост“ д-р В. посочва, че класифицирането на оперативните процедури става по два начина, единият начин е чрез Международната класификация 9-та и 10-та ревизия, която дава оценката на МКБ, а вторият класификатор е т.нар. Австралийска класификация, по която става класифициране на оперативната процедура. Оперативната процедура е зададена с този термин, има допълнителен код, това е „ексцизия на едн какво“. Посочва, че това е формулирано така и не може да бъде променено, защото така излиза в класификатора на оценка на обработката на оперативната рана и е с код, който излиза в софтуерната система. Обяснява, че това е по австралийската класификация, че има МКБ, но класификатор на самата оперативна интервенция, т.е. един път се класифицира раната по МКБ, втори път се класифицира като извършена процедура, но тази дейност е фиксирана като описание, той като лекар не може да я промени, иначе би я описал по съвсем друг начин.

На свидетеля Д. В. бяха предявени абдоминална ехография/л.11/ и двете копия на рентгенови снимки/л.9 и 10/, като същият заяви, че на тях ясно се виждат две чужди тела, които приличат на дренажна система, като така изглежда и марлена система. Съвременните марлени елементи, които се използват за превръзка на хирургичните рани разполагат с рентгенопозитивни елементи с цел да се позитивира наличието. Написаното в горепосочената мед. документация отчита капсулирано чуждо тяло, без данни за допълнителна инфекция на мястото на изследването, като свидетелят посочва, че ако има намек за инфекция или за проблематика около това чуждо тяло, течната колекция обикновено е указание за допълнително възпаление и причина за безпокойство. За снимката на стр.9 свидетелят посочи, че е отбелязано с “L”, което означава ляво бедро. Добрата практика предполага дренажите да са сложени над раната, като част от дренажа се извежда извън раната, с цел да може да бъде изведен по капилярен път. Ако е използван т.н. „Пенроуз“, той представлява една гумена гофрирана лента, която е с различна дължина, по преценка на оператора може да бъде намалена, увеличена и т.н., по нея по капилярен път тя извлича в дълбочина секрети, но това е строго персонално според дълбочината, замърсеността на раната, каква е тя като ръбове, витална ли е, не е ли витална, каква е. Свидателят посочва, че той лично в практиката си никога не е използвал такъв дренаж, защото е против този тип дрениране. Ако ищецът е имал такъв дренаж, в рамките на 2-3 седмици би

трябвало да се изяви бурна инфекция с цел организма да го отхвърли ,което да наложи отварянето.

На свидетеля П. К.,началник на Клиниката по ортопедия и травматология,който не е участвал в оперативния екип,бяха предявени двете епикризи от 12.09.2020г. и от 16.09.2020г/л.48-49 и л.52 том 1/.От показанията му се установява,че всички епикризи минават през него,че при втория прием на ищеца,не му е правено нищо,като е взет за наблюдение, поради оток.На въпрос дали този вид рана налага поставянето на дренажи,свидетелят посочи,че това зависи от естеството и характера на раната,от виждането и опита на оператора, че ако раната е повърхностна ,може и без дренаж,че в случая няма увредени дълбоки структури, няма увредени съдове, мускули, кост, което не налага поставянето на дренаж.Посочва,че всеки пациент,който е изписан преди 12-ия ден в зависимост от срока на пътеката, се вика през три дни за превръзка,ако е поставен дренаж,се сваля дренажа,конците се свалят между 12-ия и 14-ия ден, като твърди,че в амбулаторни условия също може да се сложи дренаж.При явяване на пациента на контролен преглед,това се отразява в досието му,като на всеки един пациент се препоръчва на 30-ия ден или на 45-ия ден да се яви на контролен преглед.В случая за ищеца няма данни да е ходил на контролен преглед.Съгласно втората епикриза ищецът е прегледан от д-р Ш.,който е с 20 години стаж,като посочва,че при всяка рана има оток.В конкретния случай не са били необходими дренажи и никъде не е отбелязано, че е сложен дренаж, а поставянето на дренаж винаги следва да е описано.

На свидетеля Д. Т.,участвал в операционния екип бяха предявени оперативен протокол от 12.09.2020г./л. 42 ,том1 /и епикриза от 12.09.2020г./л.48,том 1/.От показанията му се установява,че не си спомня за конкретната операция,но се касае за порязване на бедро и слабо кървяща рана,при което не се налага слагане на дренажи ,най-малкото,защото пациентът е и диабетик и слагането на дренаж при диабетици е нож с две остриета, доколкото като чуждо тяло може да възпали раната,заради глюкозата и глюкозната нетолерантност и ако раната не е била замърсена, не се слага дренаж.Според свидетеля не е написано ,че има дренаж и най-вероятно такъв не е слаган.Ако се допусне ,че е сложен дренаж,ищецът е приет втори път след 4 дни, отишъл е на спешен кабинет,а не на нормалните амбулаторни прегледи, които се назначават.Според свидетеля е нормално една

рана на четвъртия ден да бъде оточна, нормален физиологичен отговор е отока след травма и оперативна интервенция, дори в малък размер като тази. Ако раната е била отворена и се вижда дренажа, няма как според свидетеля да не бъде махнат, тъй като ще се показва, като посочва, че оставят дренажите да стърчат, че тяхното предназначение е, ако има повече от нормално кръвотечение, тази кръв да може да си намери път и да излезе навън, както и при гнойна инфекция също. Посочва, че е много малка вероятността да е сложен дренаж и да не бъде премахнат при второто посещение на ищеца в болницата. Относно вписаното в оперативния протокол „аксизия на тъкан, кост“, свидетелят Т. посочи, че е на тъканна кост, което е различно, не е на кост, а на тъканна кост, че това е австралийската квалификация, която не може да бъде променяна, кодирана е, като уточнява, че няма такава интервенция. Посочва, че като се чукне определената МКБ класификация, която е различна от тази и клиничната пътека по която се работи, в случая 219 средна пътека, австралийската класификация излиза, и тя не подлежи на промяна, като това, което реално е правено е в оперативния протокол. Според свидетеля в случая дори не се касае за операция, а за ревизия на рана и шеф на рана, не е оперативна интервенция, инспектирано е, почистено е, за да няма замърсявания и е затворено, като е рана на бедро.

На свидетеля д-р С. Л. бяха предявени оперативен протокол от 12.09.2020г./л. 42, том 1 / и първата епикриза от 12.09.2020г./л. 48, том 1/ От показанията на свидетеля С. Л., също част от операционния екип се установява, че към 12.09.2020г. е бил асистент. Посочва, че с оглед това, което е описано в документацията относно медицинската диагноза, най-често това, което се прави е т.н. дебридман, т.е. изчистване на раната, махане на тъкани, които се смята, че не са живи, след което зашИ.е на раната. Свидетелят твърди, че поставянето или не на дренаж зависи от обективното състояние на раната и се взема на момента от човека, който води интервенцията, което зависи както от вида на раната, така и от личностните предпочитания на човека, водещ оперативната интервенция. В случая е налице лацero-контузна рана, най-често тези рани са повърхности или дълбоки, в тази ситуация не е описана дълбочината на раната, т.е. евентуално тя не е застигаща дълбоко и засягаща витални структури. Самото естество на раната не е императив за поставянето на какъвто и да е било по вид дренаж. Във вр.с дадените препоръки в епикризата- превръзки на 3 дни, сваляне на конците на 12-ия ден,

антибиотична профилактика и контролни прегледи,свидетелят уточнява,че практиката на болницата при осъществяване на тези дейности е стандартна, следва се описания протокол,като водещият лечението пряко се уговаря с пациента кога да бъдат извършени последващите превръзки, има алгоритъм по който това нещо се прави, в зависимост от обективността на раната при всяко следващо посещение.До свалянето на конците обикновено са няколко превръзките, които се правят и човекът, който води лечението би трябвало да се срещне с пациента, т.е. да има конкретна уговорка с него,като практиката е в момента на изписването водещият лечението да има уговорка с конкретния пациент в кой и ден и час да бъде първата превръзка,а всяко следващо посещение е конкретна уговорка според състоянието на раната към момента на изследването. Свидетелят не си спомня дали са слагани дренажи или не,като според него не е възможно да се поставят дренажи, без да бъдат описани в оперативния протокол, в който всяка една стъпка се описва задължително,като посочва,че не всяка лацера контузна рана изисква дренаж.

На свидетеля Д. Ш. бе предявена втората епикриза от 16.09.2020г./л.52,том 1/.От показанията на свидетеля Д. Ш. се установява,че той е извършил прегледа и е снел анамнезата на 16.09.2020г., когато е потърсен от пациента.Констатиран е лек оток на раната,като е препоръчал консервативно лечение и според него това е било адекватно. Посочва,че всяка рана може да се отвори по всяко време,като на визитация с колегите са решили да минат на консервативно лечение и антибиотична защита, превръзки всеки ден,тъй като раната не е спокойна.Свидетелят не си спомня дали след това е търсен от пациента,дали той е спазвал препоръките „сваляне на конците на 16-ия ден и профилактика“. В показанията си установява,че е бил дежурен на спешен ортопедичен кабинет, гледал е раната, не е имало дренажи,но раната е била зачервена,като е нормално да има оток след операция и пациентът е приет в болницата.Категоричен е,че ако е имало дренаж ,той се описва,ако е бил установен дренаж са щели да го впишат в документацията.Според свидетеля дренаж може да бъде поставен и в амбулаторни условия.

От първоначалното заключение по назначената съдебно-медицинска експертиза,изготвено от д-р Т. Д. -С.а,ортопед-травматолог /л.178-182,том1/,което не оспорено от страните и като обективно и компетентно съдът възприема изцяло, се установява, че на 12.09.2020г. Ю. Й. е приет в КОТ на болница „Д-р Г. Странски“ в гр Плевен с открита рана на лявото бедро.След направени прегледи и изследвания е опериран. Направена е ревизия на

раната,измИ.е с антисептични разтвори, освобождаване на разрязаните тъкани и раната е защита.На същия ден след 12 часа,пострадалият е изписан от болницата с подобрение в добро общо и локално състояние.Посочено е,че съгласно оперативен протокол № 410 от 12. 09.2020г.към ИЗ № 26332 на болница „Д-р Г. Странски“ по време на операцията няма данни за поставени дренаже в раната на пострадалия. От описанието на извършените дейности по време на операцията - обилен лаваж, дебридман, фасциотомия,сутура, превръзка, ВЛ приема, че тези дейности са изпълнени, съгласно Правилата за добра медицинска практика.Когато в една рана се поставят дренажи, те се отстраняват в срок, който се определя от състоянието на раната и преценката на опериращия лекар, след като изпълнят задачата, за която са поставени.Според заключението при ищеца наличието на чужди тела в бедрото е причинило временно разстройство на здравето, неопасно за живота.От приложената медицинска документация ,ВЛ приема,че Клиниката по ортопедия и травматология в болница „Д-р .Г Странски“ е обслужила Ю. Й. по КП № 219 ,съгласно 33.Видно от експертизата е спазен диагностично - лечебния алгоритъм за тази пътека - прием и преглед на болния с издаване на История на заболяване,извършване на лабораторни изследвания - изследване на кръв, консултации с интернист и анестезиолог, направено е клинично обсъждане ,описано в предоперативна епикриза,операцията е описана в оперативен протокол,в който е отбелязана клиничната пътека и процедурата на операцията, има издадена епикриза с наставления и препоръки. Според ВЛ не е спазено изискването за минимален болничен престой 3 дни.Становището на ВЛ е,че при приема на ищеца в КОТ на болница „Д-р Г. Странски” е спазен Медицинския стандарт за лечение,съгласно Наредба № 2/ 2017г. за утвърждаване на медицински стандарт „Ортопедия и травматология” , който е действал към датата на извършената операция.Ищецът е приет по спешност, прегледан и след извършени изследвания и консултации е опериран.Направено е клинично обсъждане и написана предоперативна епикриза.Операцията е описана в оперативен протокол с дата, час на започване и час на завършване, имената на оперативния екип, избор на клинична пътека и извършена процедура. В заключението е даден отговор на въпроса какво представляват „гофрирани дренажи“ като е посочено,че това са гумени ленти с различна дължина и ширина,които се поставят преди края на операцията, в оперативни и травматични рани.Задачата на дрена е да не дава възможност на ръбовете на раната да са допират плътно. По този начин дренажът помага да има отвор, през който да изтича кръв и секрет от раната, които ако останат в нея биха създали условия за инфектиране.В процесния оперативен протокол № 410 от 12.09. 2020г. няма данни за поставени дренаже.

В устните си обяснения в съдебното заседание на 05.11.2024г.при приемане на заключението ,ВЛ заяви,че няма отговор защо ищецът е изписан още същия ден,че при наличие на открита рана на някаква част от тялото е редно болният да бъде оставен поне една нощ да пренощува,за да се прецени какво е състоянието на раната.Относно въпросните дренажи ВЛ посочи,че

има документи,че същите са били в тялото на ищеца,но няма никакви данни как и по какъв начин тези дренажи са попаднали вътре.Няма данни ищецът да ходил на контролен преглед ,как и кога са извадени конците ,като има период от 3 години,от 2020г.до 2023г.,за които няма никакви документи.ВЛ установи,че три години след операцията ,въпросните дренажи случайно са открити при направена ехография на корем,впоследствие е направена рентгенова снимка, установено е наличието на чужди тела и ищецът е приет в „Авис Медика“, където същите са извадени.Д-р Д. посочи,че при поставяне на дренаж,краят му се вижда и стърчи от раната,че ако такива дренажи са поставени при първата операция,те ще се видят при махане на превръзката и ще бъдат извадени.

Във вр.с допълнително изисканата медицинска документация-мед. досие на ищеца,предоставено от личния му лекар и постъпилите справки от НЗОК за извършените медицински дейности на ищеца,на ВЛ Т. Д. бе поставена задача да извърши проверка на всички тези документи. От допълнителното заключение на ВЛ Д./л.18-22,том 2 /,което не е оспорено от страните и съдът възприема изцяло като компетентно и обективно се установява,какви прегледи са извършени на ищеца от личния му лекар, подробно описани по дати.В заключението са посочени по дати извършените прегледи при кардиолог,невролог,УНГ,интернист,хирург,кожен лекар,при ортопед,физиотерапевт и съдов хирург.В експертизата изчерпателно са описани пролежаванията в болница на Ю. Й. .Отразено е,че в периода 01.11.2016г.до 04.11.2016г.ищецът е бил на лечение в болница МедЛайн в Пловдив с диагноза „Феморопатерални увреждания“по КП 219-оперативни процедури на таза и ДК със среден обем и сложност,като при този престой в болницата в Пловдив е опериран на 02.11.2016г.-разделяне на ставна капсула, лигамент или хрущял на лявото коляно,следоперативният период е гладък и е изписан на 04.11.2016г.При прегледа на цялата проверена медицинска документация,вещото лице е категорично в заключението си,че няма данни спрямо ищеца да са осъществявани други оперативни интервенции на левия крак,които са налагали поставянето на гофрирани дренажи.

В устните си обяснения при приемане на допълнителното заключение в съд.заседание на 15.04.2025г.,ВЛ Д. заяви,че за операцията направена в ответната болница на 12.09.2020г.,в оперативния протокол,който е основен документ няма данни да са поставени дренажи,но според нея при такава рана на бедро и такъв тип операция в повечето случаи се слага дренаж , чиято основна функция е раната да не е херметически затворена,за да не се получи възпаление, при което раната ще се подуе и секретът ще се задържи. Според мнението на експерта следва да има дренаж поне за 24 часа,може и повече,от който да изтича секрета,като посочва,че дренажът се вижда.

Съвкупната преценка на събраните по делото гласни и писмени доказателства,както и техният анализ ,обуславят следните изводи:

Отговорността по [чл. 49 33Д](#) е за чужди виновни противоправни действия и има обезпечително-гаранционна функция. За възникване на отговорността по [чл. 49 33Д](#) са необходими следните предпоставки: вреди, причинени на пострадалия -ищец, вредите да са причинени от лице, на което отговорният по [чл. 49 33Д](#) ответник е възложил работа, вредите да са причинени при или по повод изпълнението на работата, възложена от ответника, работникът или служителят да има вина за причинените вреди. В конкретната хипотеза с оглед приетото за безспорно обстоятелство за наличие на трудови правоотношения с ответната болница на операционния екип, извършил операцията на ищеца на 12.09.2020г., в състав :доц.Д. Т., Д. В., д-р С. Л. и анестезиолог доц.д-р С. Б., се установява надлежна легитимация на ответника да отговаря по реда на [чл. 49 33Д](#). Съгласно разпоредбата на [чл. 79, ал. 1 33](#) медицинската помощ в Република България се осъществява чрез прилагане на утвърдени от медицинската наука и практика методи и технологии. Според [чл. 80 33](#) качеството на медицинската помощ се основава на медицински стандарти, утвърдени по реда на [чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения](#) и Правилата за добра медицинска практика, приети и утвърдени по реда на чл. 5, т. 4 от Закона за съсловните организации на лекарите и лекарите по дентална медицина. Основните принципи на правото на медицинска помощ, уредени в [чл. 81, ал. 2 33](#), са своевременност, достатъчност и качество на медицинска помощ.

Отговорност за медицински деликт /лекарска грешка/ възниква при всяко неизпълнение на професионалните задължения на лекаря за извършването на преглед, консултации, лечение и други.

В конкретната хипотеза твърдението за наличие на лекарска грешка или медицински деликт е за случайно оставени/забравени при извършената оперативна интервенция на ищеца на 12.09.2020г. в ответната болница чужди дела-2 броя гофрирани дренажи с размери 0,5/6см и 0,5/8см, разположени под фасцията по латералната повърхност на бедрения мускул, които дренажи са извадени 3 години по-късно на 13.09.2023г., при извършена операция в „Авис Медика“ ООД гр. Плевен. Безспорно е, че тези дренажи са извадени от лявото бедро на ищеца, на което място през 2020г. е извършена операцията във вр.с откритата порезна рана. Този факт се потвърждава и от показанията на свидетеля Д. В., на когото бе предявена рентгеновата снимка на л.9 и същият посочи, че е отбелязано с “L”, което означава ляво бедро. Безспорно е с оглед

неоспореното от страните допълнително заключение на ВЛ д-р Т. Д., със специалност ортопед-травматолог, че при прегледа на цялата представена медицинска документация няма данни да са осъществявани други оперативни интервенции на левия крак, които да са налагали поставянето на гофрирани дренажи. Фактът, че за периода след оперативната интервенция във връзка с получената разкъсно-контузна рана на ляво бедро на ищеца, извършена на 12.09.2020г. в Клиниката по ортопедия и травматология при „УМБАЛ Д-р Г. Странски“ до втората оперативна интервенция на 13.09.2020г. в Авис Медика ООД, при която са извадени въпросните дренажи, няма данни за осъществени други оперативни интервенции на левия крак, респ. на лявото бедро на ищеца, сочи на единствено възможния логически извод, че извадените впоследствие дренажи са останали забравени от операционния екип при първата операция в ответната болница. Аргумент в тази насока са и дадените от ВЛ д-р Т. Д. обяснения при приемане на допълнителното заключение в съд. заседание на 15.04.2025г., като същата заяви, че дренажите се поставят така, че края им да се вижда, да стърчи от раната, но е възможно дренажът да е влязъл навътре и по тези причини да не е видян от лекаря, извършил втория преглед на 16.09.2020г., който не е участвал при операцията, в документацията няма данни за поставени дренаже и пациентът също не е споделил. Ответникът не е оспорил твърденията на ищеца за намерените и отстранени 3 години по-късно дренажи от лявото му бедро, като основното му възражение е, че не е доказано тези дренажи да са поставени именно от екипа, извършил операцията на 12.09.2020г., доколкото в мед. документация - оперативен протокол и епикриза от 12.09.2020г. не е отразено поставянето на дренажи. С оглед категоричните данни, че въпреки наличието на множество съпътстващи заболявания на ищеца, различни прегледи при лекари и пролежавания в болници, не е установено да са извършвани други оперативни интервенции на левия му крак, в областта на бедрото, в резултат на които въпросните чужди тела да бъдат поставени там, се налага логическият извод, че по всяка вероятност дренажите са поставени при операцията на 12.09.2020г., но поради пропуск или грешка не са отразени в оперативния протокол, поради което не са извадени своевременно и са останали в тялото на ищеца. В случая е налице противоречие между показанията на разпитаните свидетели – лекарите, извършили операцията на 12.09.2020г. и ВЛ със същата специалност относно това при конкретната

разкъсно-контузна рана налагало ли се е поставянето на дренажи.Лекарите,посочват,че за тази конкретна рана не използват дренажи и не се е налагало да поставят такива,а ВЛ д-р Т. С.а изразява съвсем различно становище,като според нея при такъв тип рана на бедро и операция в повечето случаи се поставя дренаж.Независимо от факта,че част от лекарите към настоящия момент вече не са в трудовоправни отношения с ответната болница,съдът отчита тяхната заинтересованост и в тази част кредитира с доверие експертното мнение на вещото лице.

С оглед изложеното съдът приема,че случайното оставяне/забравяне на чужди тела-2 броя гофрирани дренажи при извършената операция на 12.09.2020г. в ответната болница, съставлява противоправно деяние, което при спецификата на лекарската професия може да се квалифицира като лекарска грешка, несъобразена с правилата за добра медицинска практика. Недопустимо е при оперативна интервенция в пациента да бъдат оставени чужди тела,което несъмнено уврежда неговото здраве.В този смисъл е и практиката на ВКС по сходен случай –определение на ВКС №60594/12.07.2021г.по гр.д. №1343/2021г.,трето г.о.,с което не е допуснато касационно обжалване на решение на Апелативен съд Бургас №107/07.12.2020г.по въззивно гр.д. №343/2020г.

Допуснатата лекарска грешка и неправомерно поведение,изразяващи се в оставени/забравени 2 броя гофрирани дренажи в тялото на ищеца е в пряка причинно-следствена връзка с претърпените от последния вреди.Съгласно първото заключение на медицинската експертиза,в конкретния случай при ищеца наличието на чужди тела в бедрото е причинило временно разстройство на здравето ,неопасно за живота.От показанията на разпитаните свидетели, посочени от ищеца-съпругата му Е. Х.,И. И. и Г. Г. се установява,че за период от 3 години след операцията през 2020г.до премахването на дренажите през 2023г.,ищецът е чувствал парене и болка в областта на раната,чувствал се е дискомфортно,кракът му се е зачервявал,след операцията през 2020г.по сведение на съпругата му се е наложило 3 месеца да пие антибиотик. Извършената втора оперативна интервенция на ищеца на 13.09.2023г.за премахване на чуждите тела също е причинила болки и страдания,които са в причинна връзка с допуснатата лекарска грешка и неправомерното поведение на лекарския екип,тъй като ако тези дренажи не бяха оставени в оперативната рана,не би се наложило извършването на

повторна операция на бедрото на левия крак .

По изложените съображения,съдът приема за доказан фактическия състав на [чл.49 от 33Д](#).Налице са предпоставките за ангажиране на гаранционно-обезпечителната отговорност на ответника-„УМБАЛ Д-р Г. Странски“ ЕАД гр.Плевен,възложител за осъществено противоправно деяние –медицински деликт от неговите служители при извършване на възложената им работа. Искът по чл.49 33Д е доказан по основание.

При определяне дължимото обезщетение за неимуществени вреди и съгласно критерия за справедливост по чл.52 33Д, съдът съобрази ,че ищецът е търпял болки ,имал е парене в областта на раната,чувствал е дискомфорт за период от 3 години.С оглед вида,характера и интензитета на търпените болки и страдания,факта,че забравените дренажи не са предизвикали по-сериозна инфекция или по-тежък възпалителен процес,че се касае за временно разстройство на здравето , неопасно за живота,а и с оглед икономическите условия в страната, съдът намира,че справедливото обезщетение ,което би компенсирало така претърпените неимуществени вреди е в размер на 20 000лв. Съдът съобрази и факта,че ищецът страда от множество и различни съпътстващи заболявания на опорно-двигателния апарат-дискови хернии, заболявания,свързани с мускулите и колената ,в резултат на които също е търпял болки и страдания за гореописания период,които не са в причинна връзка с медицинския деликт, предмет на настоящото дело.До този размер искът по чл.49 33Д за неимуществените вреди е основателен,доказан и следва да се уважи.Върху сумата се дължи и законна лихва,като в случая ищецът претендира такава не от датата на увреждането,а от датата на открИ.е на деликта 28.08.2023г.Съдът приема,че законната лихва се дължи от датата 29.08.2023г.,а не от 28.08.2023г.,тъй като на тази дата е направена абдоминалната ехография от Авис Медика,при която са открити чуждите тела. В останалата част за разликата над 20 000лв.до 70 000лв.искът за неимуществени вреди е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.Не са доказани претърпени болки и страдания в резултат на забравените два броя дренажи с такъв голям интензитет и продължителност и претендираното обезщетение в размер на 70 000лв.е прекомерно завишено.

Основателна е претенцията относно обезщетението за имуществени вреди. От представените писмени доказателства-2 броя фискални бонове е

установено, че на 15.09.2023г.ищецът е заплатил на МБАЛ“Авис Медика“ООД сумата 11,60лв.и сумата 380лв.или общо сумата 391,60лв.за извършени медицински услуги.Тези разходи са направени именно във вр.с втората операция за премахване на чуждите тела и са в пряка връзка с установената лекарска грешка,като имуществените вреди също подлежат на обезщетяване на основание чл.49 ЗЗД.Върху сумата от 391,60лв.се дължи и законна лихва от датата на извършеното плащане-15.09.2023г.до окончателното ѝ изплащане.

Неоснователно е направеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца,поради това,че не се е явил в болницата за контролни прегледи,като е имал право на два контролни прегледа в рамките на 30 дни след изписването му.Безспорно е,че ищецът не се е възползвал от правото на контролни прегледи и не е посетил ответната болница за извършване на такива.За да се приеме съпричиняване от негова страна следва да се установи,че с действията /бездействията си е допринесъл за вредоносния резултат.В конкретната хипотеза съдът приема,че неявяването на контролни прегледи по никакъв начин не е допринесло за настъпване на вредоносния резултат-случайно оставени/забравени дренажи при оперативна интервенция. Аргумент в тази насока е и факта,че самият ищец не е имал съзнанието,че в тялото му при извършената операция са оставени чужди тела.Същите са открити случайно,във връзка с други прегледи и други заболявания.

ОТНОСНО ОБРАТНИЯ ИСК срещу третото лице –помагач.

Поради уважаване на главния иск по чл.49 ЗЗД относно обезщетенията за неимуществени и имуществени вреди,съдът дължи произнасяне и по обратния иск,предявен при условията на евентуалност.С изготвения проекто-доклад съдът прие за безспорно обстоятелството,че третото лице –помагач ЗАД “ДаллБогг:Живот и здраве“АД гр.София е застраховател по застраховка „Гражданска отговорност на Ю.дически лица",сключена от УМБАЛ „Г. Странски” АД като работодател по застрахователна полица № BG0820 20 000000002 и срок на валидност: 11.01.2020 г. до 10.01.2021 г.Съгласно застрахователната полица,застрахован е ответната болница.От представените Общи условия по застраховка „Обща гражданска отговорност“/л.103-105,том1/ се установява,че съгласно чл.2 се покриват рискове,свързани с

отговорността на застрахования за обезщетение за причинените от него имуществени и неимуществени вреди на трети лица .Конкретната хипотеза е именно такава. Застрахователното събитие е настъпило на 12.09.2020г.,в периода на действие на сключената застраховка.Обратният иск се явява основателен до размера, в който се уважава главния иск и следва да бъде уважен, на основание [чл. 219, ал.3 от ГПК](#) във вр. [чл. 430, ал. 2 от КЗ](#) и чл.435 КЗ, като застрахователят бъде осъден да заплати на болницата присъдените суми по обезщетението за неимуществени вреди от лекарска грешка в размер на 20 000лв.,ведно със законна лихва от 29.08.2023г. и за имуществени вреди в размер на 391,60лв., ведно със законна лихва от 15.09.2023г.,при условие и след като ответникът ги заплати на ищеца.Размерът на застрахователното обезщетение не надхвърля лимита на сключената застраховка,който е 60 000лв.за всяко събитие,съгласно приложената застрахователна полица./л.101,т.1/.

Ищецът е направил разходи общо в размер на 7 800 лв.,съгласно представения списък по чл.80 ГПК.При този изход на процеса и на основание чл.78 ал.1 ГПК ответникът дължи на ищеца направените разноски в размер на 2 260лв.,съобразно уважената част от иска.

Ответникът е направил разноски за главния иск в размер на 6 810лв./без ДТ по обратния иск в размер на 815,66лв./,съгласно представения списък по чл.80 ГПК.Съобразно отхвърлената част от иска и на основание чл.78 ал.3 ГПК ищецът дължи на ответника деловодни разноски в размер на 4 837лв.,съобразно отхвърлената част от иска.

По компенсация ,съобразно уважената и отхвърлената част от иска ищецът следва да заплати на ответника деловодни разноски в размер на 2 577лв.

Съобразно [чл. 78, ал. 10 от ГПК](#), третото лице помагач нито дължи, нито му се дължат разноски, както от страната, на която помага, така и от насрещната страна.В случая третото лице-помагач е и ответник по обратния иск, който е уважен изцяло и на осн.чл.78,ал.1 ГПК следва да заплати на ищеца по този иск разноските по обратния иск в размер на 815,66лв.внесена ДТ .

Водим от горното, Окръжният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.49 ЗЗД във вр.с чл.45 и чл.52 ЗЗД “Университетска многопрофилна болница за активно лечение д-р Г. Странски“ ЕАД гр.Плевен,ЕИК 114532352 с адрес гр.*****,представявано изп.директор доц.д-р А.В. д.м., със съдебен адрес за призоваване:адвокат Т. Г. от ПАК ДА ЗАПЛАТИ на Ю. И. Й.,ЕГН ***** от гр.Ч*****,със съдебен адрес за призоваване:адвокат Й. Д. от ПАК,гр.***** **сумата 20 000лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от непозволено увреждане –лекарска грешка при оперативна интервенция на 12.09.2020г.в Клиниката по ортопедия и травматология ,при която случайно са оставени чужди тела-два броя гофрирани дренажи с размери 0,5/6 см.и 0,5/8см., ведно със законна лихва върху сумата,считано от датата на открИ.е на деликта -29.08.2023г.до окончателното й изплащане,като за разликата до 70 000лв.и относно претенцията за присъждане на законна лихва ,считано от 28.08.2023г.ОТХВЪРЛЯ предявения иск КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА на основание чл.49 ЗЗД във вр.с чл.45 ЗЗД“Университетска многопрофилна болница за активно лечение д-р Г. Странски“ ЕАД гр.Плевен, ЕИК 114532352 с адрес гр.*****, представлявано изп.директор доц.д-р А.В. д.м., със съдебен адрес за призоваване:адвокат Т. Г. от ПАК ДА ЗАПЛАТИ на Ю. И. Й.,ЕГН ***** от гр.*****, със съдебен адрес за призоваване:адвокат Й. Д. от ПАК, гр.***** **сумата 391,60лв.**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди-заплатени суми за повторна операция за отстраняване на чуждите тела,в резултат на непозволено увреждане –лекарска грешка при оперативна интервенция на 12.09.2020г.в Клиниката по ортопедия и травматология ,при която случайно са оставени чужди тела-два броя гофрирани дренажи с размери 0,5/6 см.и 0,5/8см., ведно със законна лихва върху сумата,считано от 15.09.2023г. до окончателното й изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.219 ал.3 ГПК във вр.чл.430,ал.2 КЗ и чл.435 КЗ „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг:Живот и Здраве“АД, ЕИК 200299615,със седалище и адрес на управление гр.София,Столична Община, п.к.1172,бул.“Г.М.Димитров“№1,представявано заедно от двама от

изп. директори Б. И., Р. М. и Т. Т., със съдебен адрес за призоваване: адвокат Д. С. от САК, гр. София, бул. "Г.М.Димитров" №1 **ДА ЗАПЛАТИ** на "Университетска многопрофилна болница за активно лечение д-р Г. Странски" ЕАД гр. Плевен, ЕИК 114532352 с адрес гр. *****, представлявано изп. директор доц. д-р А.В. д.м., със съдебен адрес за призоваване: адвокат Т. Г. от ПАК застрахователно обезщетение в размер на **20 000 лв.**, за причинени от застрахования „УМБАЛ д-р Г. Странски“ ЕАД на Ю. И. Й. неимуществени вреди, ведно със законна лихва върху сумата, считано от датата на откр. и.е на деликта - 29.08.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, както и застрахователно обезщетение в размер на **391,60 лв.** за причинени от застрахования „УМБАЛ д-р Г. Странски“ ЕАД на Ю. И. Й. имуществени вреди, ведно със законна лихва върху сумата, считано от 15.09.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, съгласно застраховка „Гражданска отговорност на Ю. д.ч. ески лица“, сключена от УМБАЛ „Г. Странски“ АД като работодател по застрахователна полица № BG0820 20 000000002 и срок на валидност: 11.01.2020 г. до 10.01.2021 г., **ПРИ УСЛОВИЕ**, че горепосочените суми бъдат изплатени от „УМБАЛ Д-р Г. Странски“ ЕАД гр. Плевен на Ю. И. Й..

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 1 и ал. 3 ГПК Ю. И. Й., ЕГН *****, от гр. Ч *****, със съдебен адрес за призоваване: адвокат Й. Д. от ПАК, гр. *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на "Университетска многопрофилна болница за активно лечение д-р Г. Странски" ЕАД гр. Плевен, ЕИК 114532352 с адрес гр. *****, представлявано изп. директор доц. д-р А.В. д.м., със съдебен адрес за призоваване: адвокат Т. Г. от ПАК деловодни разноски по компенсация в размер на **2 577 лв.**, съобразно уважената и отхвърлената част на иска.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78 ал. 1 ГПК „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, Столична Община, п.к. 1172, бул. "Г.М. Димитров" №1, представлявано заедно от двама от изп. директори Б. И., Р. М. и Т. Т., със съдебен адрес за призоваване: адвокат Д. С. от САК, гр. София, бул. "Г.М.Димитров" №1 **ДА ЗАПЛАТИ** на "Университетска многопрофилна болница за активно лечение д-р Г. Странски" ЕАД гр. Плевен, ЕИК 114532352 с адрес гр. *****, представлявано изп. директор доц. д-р А.В. д.м., със съдебен адрес за призоваване: адвокат Т. Г. от ПАК

деловодни разноси в размер на **815,66лв.**,внесена ДТ по обратния иск.

Решението е постановено при участието на ЗАД„ДаллБогг:Живот и Здраве“АД,ЕИК 200299615,със седалище и адрес на управление гр.София, Столична Община, п.к.1172,бул. “Г.М.Димитров“ №1,представявано заедно от двама от изп.директори Б. И., Р. М. и Т. Т., със съдебен адрес за призоваване:адвокат Д. С. от САК, гр.София,бул.“Г.М.Димитров“№1, трето лице-помагач на страната на ответника „УМБАЛ Д-р Г. Странски“ЕАД гр.Плевен.

Решението подлежи на обжалване пред Великотърновски Апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____